

Aantekeningen bij de geschiedenis van Mallem

Mallem, buurschap én heerlijkheid onder Eibergen

Door Bennie te Vaarwerk

Mallem, dat is de Mallemsse Molen, het Muldershuis, de gracht rondom het verdwenen kasteeltje, waarover veel geschreven maar weinig bekend is, de erven Hofman en Vunderink. Mallem is ook het Loo, alhoewel men de tegenstelling graag koestert. Mallem was de buurschap waar de jaren '30 van de negentiende eeuw eerste textielfabriek in Eibergen naar modern industrieel concept werd gebouwd. In Mallem vinden we aan de Berkel de in de Middeleeuwen al genoemde Schephorst. Eeuwen later werd hier de Joodse begraafplaats aangelegd, terwijl in het Honesbos, op de grens met Haaksbergen, keien de plek aanwijzen waar een groep Joden in 1943 een veilig onderkomen meenden te hebben, maar door verraad om het leven kwamen.

Mallem onderscheidt zich van de andere Eibergse buurschappen en marken. De mark van Mallem werd in het verleden bestuurd door de leenbezitter van de hof te Mallem. In de andere buurschappen was de heer van Borculo erfmarkerichter. Mallem heeft als enige Eibergse buurschap het recht op de kwalificatie 'heerlijkheid': de bezitters van het Huis Mallem noemden zich "Heer tot Mallem". Op de onderbuurschap het Loo staan de boerderijen dicht bij elkaar. Ook dat is een uniek gegeven, omdat de buurschappen in het algemeen gekenmerkt worden door de verspreide bebouwing, al dan niet in de vorm van (onvoltooide) kransesdorpen.

Wat is het: Mallem of Mallum?

In de bronnen komen beide schrijfwijzen voor, alhoewel de huidige schrijfwijze vrij recent is. Enkele oude vermeldingen op een rij:

- 1188? curtis Mallande (hof te Mallande);
- 1365: Mallanden, Luttyke Vunderinck in de buurschap M.;
- 1376: Mallenden, goed te Loghemersche in buurschap M.;
- 1430: Mallemen, molen te,
- 1437: Mallende, goederen Temminghoff en Vundering in de buurschap M.;
- 1471: Mallen, erf Rosinck te,
- 1474: Mallen, goed Roessinck te;
- 1485: Maellen, stuk land in de buurschap M. bij Temminckhoff;
- 1523: Malende, erf Romelding in burscapio M.,
- 1576: Mallen, buerschap;
- 1587: Mallen, goed Rosingh te.

De Malleme korenmolen (met drie raderen) en het Muldershuis op het kadastrale minuutplan van 1828. De oliemolen en sluis worden weergegeven op de kadastrale kaarten van Eibergen.

In het markeboek wordt de schrijfwijze 'Mallum' het meest gebruikt. De betekenis van de naam is wel eens uitgelegd als 'openbare gerichtsplaats'. Daarvoor zijn (nog) geen bewijzen te vinden. Het markegericht kan in ieder geval geen naamgever zijn, want de marken (en dus de gerichten ook) ontstonden pas in de 13e eeuw.

'Mal', afgeleid van 'mael' heeft de volgende betekenissen:

1. teken; grensteken (Duits: Denkmal); mark, maalschap;
2. rechtshandeling; terechtzitting.
3. tijdstip van vergadering, maar ook de vergadering zelf.

Het oudnederfrankisch kende de woorden mallus en mallum, beide gerechtsplaats betekenend. Het oudhoogduits kende het woord mahal, dat dezelfde betekenis heeft. Het gotisch kende het woord mapl dat verzamelplaats of markt betekende.

Het moge duidelijk zijn, dat ons huidige Mallem of Mallum een verbastering is van het oudere Malland. De huidige schrijfwijzen van de naam braken eigenlijk pas door in de 17e eeuw.

De "Mallische Molen" op een kaart uit de periode 1580-1616. De molen staat op de zuidoever (de plek van de latere oliemolen)!

Buurten in de buurschap Mallem

Gelegen ten noorden van Eibergen valt Mallem tegenwoordig (en ook historisch) uiteen in drie buurten:

Aantekeningen bij de geschiedenis van Mallem

- het Loo, dat in oude stukken het Boerloo of Buerloo wordt genoemd en waaraan de naam Boerhof genoemd waaraan het (verdwenen) erf Boerhof of Buerhof nog in het begin van de 19e eeuw een tastbare herinnering vormde.
- het eigenlijke Mallem, geconcentreerd rond de Mallumse Es.
- de Leugemorshoek, genoemd naar het in Olden Eibergen gelegen erf Leugemors, omvat het ten westen van de Twenteroute gelegen deel van Mallem en het ten noorden van de Berkel gelegen deel van Olden Eibergen. Oorspronkelijk werden de Olminkhof-goederen, gelegen op de grens met Neede, niet tot de Leugemorshoek gerekend.

Historisch gezien komt deze driedeling overeen met de indeling in 'rotten', wijken, districten of buurten:

- het rot van Boerhof op het Loo.
- het rot van Kremer.
- het rot van Vunderink

Het Oldeneibergse deel van de Leugemorshoek viel onder het rot van Biezebeek.

Rotten waren de laagste, uitvoerende, organisaties in de heerlijkheid Borculo. Hoewel Mallem een heerlijkheid was, was aan het bezit van de hof te Mallem geen andere rechtspraak verbonden dan die van het markegericht. In alle andere opzichten gold de rechtsmacht van de heer van Borculo ook voor de inwoners van Mallem.

De rotten stonden onder leiding van een rotmeester, die zijn instructies ontving van de voogd van Eibergen. Deze stond op zijn beurt weer onder het gezag van de heer of diens vertegenwoordiger, de drost. Tot het takenpakket van de rotmeester behoorden o.m.:

- het oproepen van de inwoners van zijn rot tot het verrichten van diensten op het Huis Borculo (waak- en wagensdiensten);
- het oproepen van de inwoners tot het repareren van 's-heren en markewegen;
- het oproepen van de inwoners tot de jacht op 'vagabonden';
- het aanwijzen van inwoners om te assisteren bij de executie van criminelen.

In ruil voor deze taken was de rotmeester vrijgesteld van het verrichten van wachtdiensten op het Hof te Borculo.

Tenslotte komt deze driedeling ook overeen met geologische gegevens: het oostelijke deel van de mark, het Loo en omgeving, was vanouds het meest vruchtbare deel. Men kan eenvoudig zien dat men hier wel in heel oud land is. Ga eens staan op de Rekkense Binnenweg ter hoogte van het Loo, en men zal zien waarom dit gebied zo aantrekkelijk was voor de bewoners: water en veilige c.q. vruchtbare hoogte waren er in overvloed.

Een tussenpositie nemen de erven op de Mallemsse Es in. Met

name in het gebied ten oosten en zuidoosten van de Es werden boerderijen gesticht. Het gebied ten westen van de Es was vanwege de keileem in de ondergrond niet erg geschikt voor de landbouw: het is in de loop der tijd weer prijsgegeven aan de natuur. Alleen enkele namen herinneren nog aan de tijd dat dit gedeelte nog in cultuur was: de Woestenes en de Hofste, dat in 1818 bouwland was.

Het westelijk deel van Mallem was voor het overgrote deel veldgrond (de Mallerhaar). In dit gedeelte vinden we de oude boerderijen in de omgeving van de zanderige hoogten langs de Berkel: Vunderink, Rommeler en Broshuis. De Lannever is ontstaan op de grens van de oude landbouwgronden en het veld. De boerderij heeft zijn naam te danken aan een landweer die daar eens gelopen moet hebben.

De Mark

De onregelmatige zittingen van de mark van Mallem vonden tot in de 18e eeuw plaats 'op die havezathe Mallum onder die Linde'. Op 10 november 1722 vond de eerste 'holtinck' zoals de zittingen van het markegericht meestal werden genoemd, plaats aan 'de Meule'. Later werd er ook wel eens vergaderd op het erf Hofman. De markevergaderingen werden meestal voorgezeten door de erfmarkerichter zelf, maar soms ook wel door zijn rentmeester.

Net als in de andere marken maakten ook in Mallem slechts weinig goedsheren de dienst uit:

'Anno 1652, den 9. Junij hefft die weledele ehrenveste Jonker Georg van Keppel, heer tott Odinck, ... Erffholtrichter der buerschap Mallem, met naebeschrevene erffgenamen holtinck gehouden:

Joannes Hoornardt, rentmeester van den hooch ende welgebornen Graff ende heer Ott Graff tott Limburg ende Bronckhorst, heet tott Styrum, Wisch, Borckeloe ende Gemen, etc. [wegens de goederen Grijsen in Mallem en Kremer];

Arnoldus van Boeckholt, der Rechten Doctor wegens Brusthuis ende Rommeler;

Herman Otto Wachen [wegens het goed Buerhoff];

Jan Holman wegens Rosinc;

Willem van Eijl ende Zeno Meilinc wegens Muggers;

Rodolph toe Develde wegens Sweerinck;

Thonnis Oddinck wegens Rovers".

1665: rentmeester Rabelinck wegens het erve Grise op 't Loe.
Jan van Hummel wegens het Buerhof

1697: rentmeester Worm wegens de Geestelijke goederen Temminck en Balst; Joan Gevers wegens Grijse; Jan Schuijrinck wegens het Bourhoff; Garrit Colthoff wegens het Haer erve

1722: Jan Cremer wegens het erve Cremer;

1752: Jan Adolph ten Cate namens Muggersstede.

Soms werden eigenaren uitgesloten van deelname aan de vergade-

ringen. Dat overkwam in 1683 Jan Brouwers, die verzocht had als geërfde te worden aangemerkt. De Erfmarkerichter en de Erfgenamen konden met het markeboek in de hand aantonen, dat Brouwers goed voor een periode van meer dan 60 jaar niet vertegenwoordigd was geweest op de vergaderingen, zodat ze hem niet wilden toelaten tot de vergadering.

De zaken die op deze vergaderingen aan de orde kwamen wijken niet af van wat er elders gebeurde: men hield vooral in de gaten dat er niet te veel nieuwkomers kwamen, aan wie bovendien veel beperkingen werden opgelegd. Veedriften, schapendriften (Mallem was bij uitstek het land van de grote schapenhouderijen) en geschillen over het gebruik van het veen en het hout stonden vrijwel altijd op de agenda van de markevergaderingen.

Grote daden van kleine boeren

Op de holtinck van 2 december 1697 werd besloten om het hout in de Harinckhorst te verkopen, omdat dit 'door ouderdom ende anders toe niete ginck'. De openbare verkoop vond plaats op 13 januarij 1698 aan het Muldershuis te Mallem. De negen percelen opgaand hout werden verkocht voor 1590 daalder.

Op de markevergadering van 18 september 1698 werd besloten na aftrek van de 10e penning voor de erfmarkerichter de erfgenamen ieder 150 gulden te betalen. De halve gewaarden zouden naar 'advenant' (verhouding) betaald krijgen. Over de keuterboeren werd niet gesproken. Deze gingen hiermee echter niet akkoord en daagden de geërfden voor het Hof van Gelderland in Arnhem. Hoewel de vergadering op 23 maart 1699 nog besloot om de overige penningen te beleggen 'aen een bequamen seekeren plaetz om daarvan jaerlix ad 4 à 5 procenten te genieten', welks rente gebruikt zou gaan worden voor het onderhoud van bruggen en vonders 'tot profijte van de Boerschap Mallum', lieten de keuterboeren zich niet vermurwen. Zij beweerden dat zij voor een vierde deel in alles gerechtigd waren: heiden, weiden, plaggen maaien, en dus ook in de opbrengst van het hout. De Geërfden betoogden dat de keuterboeren slechts 'bij gunst' in de mark woonden. Indien er genoeg eikels waren mochten zij een varken mesten. De kotters mochten de markevergaderingen wel bijwonen, maar zij mochten niet aan tafel zitten. De keuterboeren werden bij sententie van het Hof van 10 mei 1704 in het gelijk gesteld. De 13 gewaarden moesten toen ieder 165 gulden 9 stuivers en 8 penningen betalen aan vergoeding voor de keuterboeren en aan proceskosten. Al met al kostte dit hen meer geld dan de verkoop had opgebracht. (Sloet, *Geldersche Markerechten*, blz. 142).

Het betrof de volgende 'caateren': Jan Landewers, Jan Sweerinck, Gerrit Ruijters, Bartelt Pasmans, Herman Coelmans, Jan te Brack, Herbert Cuijpers, Jan Coelmans, Berent Elders, Claes te Hasselt e.a.. Een mooie overwinning voor de kleine boeren en een smadelijke nederlaag voor de groten.

Enkele gegevens over de Mallemsche goederen en erven

Het verpondingsregister uit de jaren 1645 - 1650 is een goed

aanknopingspunt om zicht te krijgen op de omvang van het particuliere bezit in Mallem. Het verpondingskohier is een register ten behoeve van de belastingen op alle particuliere onroerende goederen. Het systeem van de verponding afgeleid van 'pond' = muntsoort) bleef gehandhaafd tot in de Bataafs-Franse tijd.

't Huis of Havesaet toe Mallum. Jonker van Keppel tot Oynk is de bezitter. Het goed omvatte toen 26 koeweiden en 15 molder bouwland. Hierbij is hoogstwaarschijnlijk het (latere) goed Hofman meegerekend, aangezien het niet afzonderlijk wordt opgenomen.

Kasteelterrein Hof te Mallem op het kadastrale minuutplan van 1828. Met het erve Hofman.

In 1188 wordt de **curtis Mallande** genoemd. De Hof te Mallem was toen een bezit van de graaf van Dahl als heer van Diepenheim. Via de bisschop van Utrecht, die in 1331 eigenaar werd van de Diepenheimse goederen, kwam Mallem terecht in handen van de

heer van Borculo, die het in 1430 in leen uitgaf aan zijn zwager Mattheus van Schoneveld. Sedertdien bleef de hof in de familie. Tot de bezittingen behoorden: de molen te Mallem; het erf Vunderink, het goed Assink, het goedje Lefersmaat, de steenbakkerij 'Ticheloven'. Hierbij in de buurt lag een steenbakkerij van de heer van Borculo, die in de jaren 1665 - 1668 nog voor 40 gulden verpacht was aan Wessel Kluijver. Naar Hendrik Odink meedeelt (*Archief* 1941, blz. 61) werd deze Borculose oven in 1654 eeuwig verpacht aan Van Keppel, maar het pachtboek van Borculo laat dus iets anders zien.

De rechten verbonden aan het bezit van de hof te Mallem waren: het bezit van het erfmarkerichterschap van de mark van Mallem; de verplichting van de inwoners van Eibergen om hun graan te doen malen op de molen te Mallem; het jachtrecht in een groot deel van de heerlijkheid Borculo. De havezate Mallem was een van de riddermatige goederen van Borculo. De leenbezitter maakte deel uit van de Ridderschap van Borculo (15e/16e eeuw). Jachtrechten in de heerlijkheid Borculo hadden ook: de burgers van de stad Groenlo, de bezitters van de havezathe Mensinck bij Geesteren, en de bezitters van de havezathe Bulo of Bloo onder Giffel of Hoonte onder Neede. Ook aan de havezate Kamp bij Neede waren jachtrechten verbonden, maar deze zijn in de loop van de achttiende eeuw door de eigenaar, de heer van Ruurlo, eerst verplaatst naar het erve Schothorst, en daarna naar Huize Ruurlo.

In de loop der tijden werd de Hof te Mallem op verschillende wijzen aangeduid. In de middeleeuwen als 'curtis' (= hof), later als 'huis', 'vestenisse' en, tenslotte, als 'havezathe'.

Het kasteeltje, waarvan geen afbeelding bekend is, werd onregelmatig bewoond. Aangezien de markevergaderingen vanaf 1722 gehouden werden op het Muldershuis, mogen we er van uitgaan, dat huize Mallem in ieder geval vanaf die tijd onbewoonbaar was. Trouwens, voordien werden de vergadering ook niet binnen gehouden, maar 'onder de linde', zoals ook elder bij terechtzittingen wel gebruikelijk.

Voor meer gegevens over de havezathe Mallem mogen we verwijzen naar het al eerder genoemde artikel van Hendrik Odink in *Archief* 1941.

Het Muldershuis in 2004.

In gewicht volgend op de Hof te Mallem is het goed **Boerhof** op 't (Boer-)Loo wel het belangrijkste. In het Verpondingskohier vinden we Otto Wachen als eigenaar vermeld. Het **Buerhof**, zoals het goed in 1585 werd genoemd, was een leen van de heren van Borculo. In genoemd jaar werd er mee beleend Jacob van Brunck-

horst, die het goed tegen dezelfde condities ontving als wijlen zijn vader Rosier vonn Bronckhorst. Ook in 1590 en 1613 werd er een lid van de familie Vonn Bronckhorst mee beleend. Daarna moet het goed in handen gekomen zijn van de familie Wachen. De overlevering verhaalt van een oud slot, het Wachen of Wachel, dat al in de 10e of 11e eeuw verwoest zou zijn (H.W. Heuvel, *Gids voor Eibergen en Groenlo*, blz. 69).

Nog weer later kwam het goed in handen van Jan Schuirinck. In 1697 werd hij voor het eerst vermeld als bezitter van het Boerhof. Op de markedag van 23 april 1816 verscheen Jan Bisperink, die zich liet aantekenen als eigenaar van het gewaarde erve Boerhof. De boerderij was toen waarschijnlijk al van de kaart verdwenen, maar het waardeel bleef bestaan. Boerhof en Brouwers waren de twee enige rooms-katholieke families van Mallum. Daardoor was Mallum de meest protestantse buurschap van Eibergen.

In het westelijk deel van de buurschap vinden we de gewaarde erven **Broshoes**, **Rommeler** en **Vunderink**. De beide eerstgenoemde erven worden vaak in één adem genoemd. Volgens het verpon-

dingskohier zijn beide erven in handen van de Deventer burgemeester Jan van Boekholt. In 1521 echter was het huis (domus) **Romelding** nog in het bezit van het Stift Überwasser in Münster. Zoals zoveel kerkelijke goederen zijn ook de bezittingen van dit klooster na de Reformatie overgegaan in handen van wereldlijke heren.

Het erf **Vunderink** maakte van oudsher deel uit van de goederen behorende tot de Hof te Mallem. Hiervan is afgesplitst het goed Lutticke (= Klein) Vunderinck. Men heeft vermoed, dat het gestaan heeft op de plek waar thans de Whemerhof gevestigd is. Op 25 mei 1365 droegen Gert van Lutyken Vunderinck en zijn vrouw Nenne aan heer Wessel, pastoor van Eibergen, het halve goed Lutyke Vunderinck in de buurschap Mallanden over. Dit geeft aan, dat de landerijen van het Vunderink direct aan Eibergen grensden. Ook het gebied dat thans bekend staat onder de naam 'Nieuwe Maat' behoorde tot het erf Vunderink en dus tot Mallem.

Kadaster 1828. De zuidoostkant van de Mallemse Es, met de erven Boevink (nu Zwerink), Roosink, Grijzen, Reuvers, Kremers en Mugger.

Bij de **Mallumse Es** waren de volgende gewaarde erven gelegen: **Roessinck**, dat tot 1587 hofhorig was aan de Oldeneibergse hof te Vaarwerk. Later kwam het in het bezit van de Provisorie van de stad Eibergen en nog weer later in handen van de Hervormde Diaconie. De burgemeesters van Eibergen vertegenwoordigden dit erf op de markevergaderingen.

Grijsen (de Mallumse Griese) was eveneens hofhorig aan de hof te Vaarwerk en wel tot 1795. Op de markevergaderingen werd het erf vertegenwoordigd door de hofrichter van Vaarwerk. Hetzelfde verhaal geldt voor het goed **Cremers**, dat echter voor 1722 verkocht werd aan de bezitter, Jan Cremer. Met betrekking tot het goed **Temminck** (de Temme) is de situatie iets ingewikkelder. Als **Temmynghoff** wordt het goed in 1437 overgedragen aan de heer Goswin Clumper, vicaris van het altaar van de H. Drie Koningen en St. Matthies te Eibergen. Het is niet onmogelijk dat ook dit erf heeft behoord tot de omvangrijke bezittingen van het Stift Vreden in Eibergen. Een aanwijzing daarvoor vormt o.m. het feit, dat de meeste Vredense erven tot aan het eind van het Ancien Régime (1795) een uitgang (de zgn. Wisserpacht) aan het Capittel van het Stift moesten betalen. Volgens een opgave uit 1626 behoorde het goed **Temminck** tot de vicarie Mariae Virginis en werd het voor telkens een termijn van zes jaren verpacht. Het goed werd op de markevergaderingen vertegenwoordigd door de rentmeester van het geestelijk rentambt Borculo. Dit rentambt beheerde na de Hervorming de voormalige geestelijke of vicariegoederen in de stad en heerlijkheid Borculo, de stad Groenlo en Lichtenvoorde. Voor zover de voormalige 'Geestelijke goederen' in de Bataafs-Franse Tijd niet verkocht werden, bleven ze nadien ressorteren onder de Dienst der Domeinen.

Onderbuurschap het Loo ("Lööskén Brink") op de kadastrale kaart van 1828. Het erve Bisperiako is het oude erve Grijsen. Waarschijnlijk is het nabijgelegen erve Koning daarvan afgesplitst.

Op 't Loo was in de jaren 1645 - 1650, behalve het al besproken goed Boerhof, slechts één gewaard erf te vinden, namelijk **Jan de Grijsse**. Zijn goed was eigenhorig aan het Capittel van het Stift Vreden, dat aanvankelijk op de markedagen vertegenwoordigd was door de rentmeester. Van dit erf is in de 18e eeuw afgesplitst het erf **Könnink** (zie Heuvel, *Gids voor Eibergen en Groenlo*, blz. 68)

De halve erven

Ter Bals, gelegen aan de Needseweg (Grooters). Oorspronkelijk lag het meer in de richting van het Leugemors. Geestelijk goed.

Swerinck, een Provisoriegoed van de stad Eibergen. Op vergaderingen van de mark werd het vertegenwoordigd door de burgemeesters van Eibergen.

Rovers goet, thans beter bekend onder de namen (Groot- en Klein) Reuver. In de bronnen werd het erf ook wel **de Roverij** genoemd. In de jaren 1645 - 1650 was het in het bezit van de weduwe van Hendrick Oedinck.

de Mugger, in 1645 - 1650 toebehorend aan Burgemeester Eijbergen. In 1652 treden Willem van Eijl en Zeno Meilink op namens Muggers.

Derck Bartolts op 't Loo. Het goed behoorde toe aan Michiel Gevers. Leden van deze familie bezaten in later jaren ook het erf Grijsen op 't Loo.

Derck Cuelman, eveneens op 't Loo.

Het goed van **Alof Brouwers** hoorde toe aan Geertjen Lamberts. Tenslotte was er op het Loo nog het goed van **Bernt Ruiters**.

De keuterboeren ('katers').

Genoemd worden: **Willem Pastman, Henrick Hofman, Geertjen in Lantweer, Henrick Bartolts, Bernt Suinger, Gert Elders** en **Kunne Swerinck**.

Keuterboeren kwamen en gingen. Soms werden 'hutten' gedoogd voor de tijd van het leven van de oprichter. Enkele kotters wisten zich in de loop der tijd op te werken tot aanzienlijke boerderijen. Voorbeelden hiervan zijn **de Lannever** en verschillende boerderijen op 't Loo.

Net als elders overheerste ook hier in de 17e en 18e eeuw bij de kotters het eigen bezit. De gewaarde erven waren vaak pachtbedrijven. Eerst in de 19e en 20e eeuw zou daarin verandering komen.

Familie- en boerderijnamen in het bevolkingsregister 1818 - 1825

Er zijn van Mallem verschillende registers van boerderijen en families bewaard gebleven. Het register dat opgenomen is in het oudste bevolkingsregister van Eibergen (1818 - 1825) is hier in een bewerkte vorm bijgevoegd, omdat het het eerste systematisch aangelegde register is.

Volgens opgave telde Mallem toen 50 adressen. Het **Reglement van de Mark van Mallem** (1909) somt 52 erven op. Deze lijst mag als genoegzaam bekend worden beschouwd. Voor de liefhebber evenwel, is er nog enig identificatiewerk te verrichten.

Naam, beroep:	boerderijnaam	huisnr.	aantallen stuks vee en wagens (paarden, koeien, schapen, varkens, wagens en karren):					
Aard, Egbert ter landbouwer	Derks	134	1	7	-	1	1	2
Annevelink, A., landbouwer	Veldmans	125	1	5	-	1	-	2
Broeke, weduwe R. ten dagloner	Haanhutte	100	-	1	-	-	-	-
Bloemdaal, J.H. landbouwer	op Roosink	110	geen vermeldingen					
Borkink, Jan Derk landbouwer	op Vunderink	108	4	14	60	2	2	3
Brouwers, wed., dagloner	op Klooster	116	geen vermeldingen					
Brummelhuis, wed., landbouwer	op Slotman	114	1	3	-	-	1	-
Bomers, G.J., modo Bijvank Kleermaker	-	130	geen vermeldingen					
Boevink, Hendrik landbouwer	op Bartels	133	5	11	-	2	2	3
Bisperink, Jan landbouwer	op Griizen	135	2	12	-	1	2	3
Braak, Jan ter landbouwer	-	142	2	5	-	1	-	-
Biesebeek, J.D., landbouwer	Wilms	149	2	5	-	1	1	1
Burg, E. van den landbouwer	Lefersche maat	152	-	1	-	1	-	-
Boevink, E., landbouwer	Teggeloven	151	3	8	-	2	2	3
Burgers, Hendrik landbouwer	Reeker	126	1	3	-	1	-	1
Dijkman, Jan landbouwer	Reeker	126	geen vermeldingen					
Evers, Gerrit landbouwer	Kramers	122	1	4	-	-	-	2

Aantekeningen bij de geschiedenis van Mallem

Evers, Hendrik	Mugger	111	geen vermeldingen					
Grijsen, Arnold	Koning of	132	4	12	-	2	2	1
landbouwer	Grijsen							
Grijsen, J.H.	Klein Reuvers	114	geen vermeldingen					
landbouwer								
Grijsen, J.H.,	Zweerink	109	2	7	-	-	2	1
landbouwer								
Haar, J. ter,	Mugger	111	2	7	24	1	2	1
landbouwer								
Heisterkamp, B.,	Klooster of	115	1	1	-	1	-	-
dagloner	Brouwershuis							
Hoonte, wed.,	Nijland	103	-	1	-	-	-	-
landbouwer								
Kolthoff, G.J.,	-	130	-	1	-	-	-	-
dagloner								
Kolthoff, Jan,	Rommeler	106	3	9	40	1	2	3
landbouwer								
Kolthoff, J.H.,	Grijsen	112	-	-	-	-	1	-
landbouwer								
Koordes, Gerrit,	Eskes	140	-	1	-	1	-	-
dagloner								
Kunekamp, E.,	Bril	143	-	1	-	1	-	-
dagloner								
Landewers, H.S.,	Landewers	107	2	5	-	2	2	1
landbouwer								
Lammers, Wolter,	Kunnen	146	geen vermeldingen					
Leugemors, Hendrik	Veldkamp	101	-	2	-	-	-	-
landbouwer								
Meenk, Tone,	Klooster	116	-	1	-	-	-	-
dagloner								
Meijers, J.G.,	Kremers	127	2	7	-	2	2	1
landbouwer								
Naaldenberg, Jan	Kuiper	118	-	1	-	-	-	-
landbouwer								
Olthof, Roelof,	Broshuis	105	3	12	8	3	2	2
landbouwer								
Oonk, Gerrit	-	141	geen vermeldingen					
schipper								
Roelvink, E.,	Tiggeloven	152	geen vermeldingen					
Roelvink, wed.,	-	128	geen vermeldingen					
dagloner								
Roller, Esken	op Slemp	150	-	1	-	1	-	-
dagloner								
Rollerman, Gerrit,	-	148	geen vermeldingen					
wever								
Rooij, Klaas van,	op de Molen	131	1	4	-	2	-	-
koopman								
Rooks, Jan Derk	Bals	102	2	9	25	1	2	2
landbouwer								
Ruiters, Gerrit	Ruiters	147	3	10	2	-	2	1
landbouwer								
Scholte, Hendrik,	op Hoffman of	129	4	16	8	3	3	2
landbouwer	den Hoff							
Simes, E.,	-	144	-	1	-	1	-	-

Aantekeningen bij de geschiedenis van Mallem

Simmelink, Arnt,	-	137	geen vermeldingen
Simmelink, Herman	Veldkamp	119	geen vermeldingen
Stokkink, Evert,	op Pellevert	123	- 1 - 1 - -
landbouwer			
Temminck, Berent	Temminck of	120	2 6 - 1 2 1
landbouwer	Lammers		
Temminck, Hendrik	Temminck	121	2 8 - 1 2 2
landbouwer			
Tap/Top, Richeld,	-	148	- 1 - 1 - -
landbouwer			
Velthuis, Jannes	Veltkamp	101	geen vermeldingen
landbouwer			
Vunderink, Arend	Koelman	124	1 2 - 1 - 2
landbouwer			
Wansink, Arend,	Nukkert	138	geen vermeldingen
dagloner			
Wansink, Arend,	Eskes	139	- 1 - - - -
Wansink, Chris.,	-	144	geen vermeldingen
dagloner			
Zweerink, Barend,	Veldkamp	119	- 1 - - - -
dagloner			
Wennink, Jan,	Groot Reuvers	113	2 5 - 1 2 3
landbouwer			

Literatuur over Mallem

- Hagens, H., **Molens, mulders, meesters. Negen eeuwen watermolens in de Gelderse Achterhoek, Salland en Twente** (Hengelo 1979), blz. 157 - 172: molens te Eibergen (Mallem) en Rekken.
- Heuvel, H.W., **Gids voor Eibergen en Groenlo** (Doetinchem 1922) blz. 64 - 72: Mallum en Loo.
- Martens van Sevenhoven, A.H., **Marken in Gelderland. Geschiedkundige Atlas van Nederland** (Den Haag 1925), blz. 45: Mark Mallem.
- Odink, Hendrik, 'De Heerlijkheid Mallem', in: **Land en volk van de Achterhoek** (Enschede 1971), 134 - 140.
- Odink, Hendrik, 'De Molen en de Hof te Mallem', in: id., **Uit Kroniek en volksmond van de Gelderse Achterhoek** (Enschede 1976-2), 51 - 74. Eerder gepubliceerd in: **Archief** II-6 (1941), 289 - 312. Met een foto van een kaart van Mallum uit 1662.
- Odink, Hendrik, 'Een oude ticheloven en zijn bewoners', in: id., **Uit kroniek en volksmond van de Gelderse Achterhoek** (Enschede 1976 - 2) 323 - 347. Eerder verschenen in: **Archief** V-4 (1957), 261 - 286.
- Sloet, J.J.S., **Geldersche Markerechten, deel II De Graafschap.** (Den Haag 1913), blz. 142 - 151. Met uitvoerige citaten uit het markeboek.
- Snuif, C.J., **Verzamelde Bijdragen tot de geschiedenis van Twenthe; bijeengebracht door M.G. Snuif** (Amsterdam 1930)

Aantekeningen bij de geschiedenis van Mallem

blz. 98 - 99: Molen en hof te Mallum.

Olden Eibergen/Eibergen, september 1992, bijgewerkt oktober 2009,

Bennie te Vaarwerk